CHANSON EUS AN AMITIE DA GOMPRAGI EUS AR PÊVAR SÊZON

28

CHANSON EUS AN AMITIE

DA GOMPARAGI

EUS AR PÊVAR SÉZON.

Antretien hac amitie,
Fidelite ha promesse,
Gèn, ha glac'har, ha nec'hamant,
Displijadur ha calz tourmant;
Hanval ous ar pêvar sêzon
A ra ar sujet eus va chanson.

Var un ton convenabl.

An ini a zo bet ganet en un astr a blaneden,
Lies e vrassa plijadur co a ra dezàn enqen;
Dishanval eus ar guennily; a gav bepret ar sêzon
Pini zo muia désirapl herves e complexion.
Evit aprou ar rêsoniou pere a meus avancet,
Ne meus ezom da boul eus den, pa meus va-
unan sujet,
O veza bet digant Doue ur galenic qen tener,
Ha goude ur speret bîân da veza dei gouarner.
Me meus choaset evit mestrez ar vrava eus
ar merc'bet,
Hac e deus calz a dalanchou, zo dezirapl em
speret;

Mes ne allàn ray da entent nemet dre huanadou
Peguen trist eo hon amitie rentet gant ar goel deodou.
Debonjour ha joa, plac'h yaouanc, pa meus gallet ho queiet;
Bea zo pell amzer aboe m'am boa desiret
Adressi dèc'h un den yaouanc da veza ho servicher,
Mar qevit e zon aprops da veza ho messager.
Dre ho prudanç leun a furnes e roit din hardieges,
Hac ouspen, cavet confianç, hep ma meus a-naoudeguez,
D'anavezout ar personach a beini e comzet,
Ze a ra din goul hoc'h avis d'ober evel zo dleet.
Plac'h yaouanc, en haret a ràn penos en deus bolonte
Beza dèc'h eur guir servicher, gant peb sort fidelite;
Mes e fortun hac e bresanç zo hànval eus va ini,
Me ho ped da decida din ha ze ve d'ho fantasi.
Excus a houllàn, den yaouanc; biscoas ne meus meritet
E vefe un den eveldoc'h en defe va desiret;
Mes mac'h optenfen ur faveur qen desirabl em speret,
Me gred e ven an eurussa deus a doea an oll merc'het.
Permetit ho torn em ini, me e zeo ar personach

Eus a bini e meus comzet, hac a rent dèc'h an homach ;
Mar prometit din amitie, em ho ennoc'h confianç,
Ha mar bec'h fidel em andret, oc'h sur deus a recompanç.

Ho comzou, emei, den yaouanc, a ra din dont da gredi
Penos è me eo an objet zo hervez ho fantasi ;
Mes etoez ar mel a zo douç e heller laqat poeson,
Lies a vech e ve traitour nep a lar beza mignon.

Ret eo anaveout un Doue qentoc'h eguet e garet,
Ha me a lar va santimant vit ma vo anavezet ;
Ar garantez a meus ouzoc'h a ziverra va bue,
Ma ne roit goell assuranç dindemeus ho fidelite.

Goneet oc'h eus va speret dre ma creden d'ho comzou,
Ha me deu d'en em livra dèc'h a galon hac a benou
En ho polonte da zispos gant peb enor ha respet
Betec ar fin eus bon bue, mar bec'h fidel em andret.

O! douster benign eus an ên ebars en nevez amzer,
A ro ar vuez d'ar yeaud, liberi ur prisonnier ;
Etablissa hon amitié hirio var un ton music,
A ra demp-ni al lapousset dre un triomph angelic.

Neuse rejont o disparti, pepini a ya d'ar guêr,
Goude m'o devoa decidet peagoulz caet amzer

Google

D'en ur gaet ebars er plaç pini o devoa choaset
O daou assambles da barlant da recrei o speret.
Lies a vech gent an termen me bourmeno va speret
Da gonsideri e furnes qercoulz evel e guenet;
Sclêrigennet dre artifiç allumet gant Cupidon,
A sorti dre e daoulagad hac a dêo en be c'halon.
Me fel din nijal ebete, an termen zo prescrivet,
Ha disqen evel ur pichon ebars en e c'habinet,
Evit presanti ar salut gant pep enor ba respet:
Bonjour, va douç, va c'harante, gouir rouanes va speret.
Ha dêc'h, emei, va servicher, p'o quelàn e zôn ceder,
Dre ma meus ar blijadures da gredi eveot fidel
Da accomplissa eveldòn assambles ar bremesse
Pini am eus commancet dêc'h gant pep sort fidelite.
Venus, Cupidon, a bedàn, roue an amouroustet,
Da rei din talanchou exact da bresanti ur boqet
Ranfermet en un aliaņç, formalite a eured,
Hac ur c'hontrat dre ur sermant var an ine contractet.
Me receo gant joa ho presant, ha repeti ar c'homzou
Oc'h eus grêt din, dre ho sermant, e presanç ar gouir Autrou;
Neus fors petra ellin clêvet drê ali pe goel deodet,

Ma ne allàn qet o caet, biqen ne ven eureujet.

Cetu ni contractet ar vœu pini voa qen desiret
Aben ma voa poent dim quitât digant va muia caret;
Pa n'allàn, evel Josue, arrêti er firmamant
An eol evit asten an de caet amzer da barlant.

Va c'halon sêsisset a joa evel ar verdaidy,
Gant moes ar Siren o cana hep gallout cońsideri
Ez int exposet d'ar balen, d'ar gurun ha d'an avel,
Evel hon amitie barfet d'ar goel deodou infernel.

Artes, ar guerra planeden, a deu d'am di-cesissa,
Evel un distruch er c'hampagn ra ra d'an deillou coea;
Dre dimbaillou a vedisanç deus ar goel deod milliguet,
O deus captivet va mestres deus a doues hon joaustet.

Qenta ma velis va mestres ebars en dristi-diguez,
E voa e unanic er plaç m'en em gavemp alies;
En ur bresanti ar salud goulen qêlou he yec'het,
Credi ra din oc'h eus chagrin, er fêçon ma zoc'h chanchet.

Ne deus qet gallet va respont, chouchet eo var benn va glin,
Entre meo padet va c'halon da sonjal en he chagrin;
Expliqit din ho chenamant, neus fors peguen bras e ve,

Contant on da zont d'ho sicour, ha pa gouatfe
va bue.
En ur hresanti ar voaien pini devoa recevet
Provisoirament en contrat da assuri an heured,
E deus laret en ur voela: gont aoun e zoc'h fidel,
A ra din chagrin gant an aoun na rancfen ho
tilezel.
Ha possubl e ve, va mestres, e teufac'h d'am
dilezel!
Ha da rei din ur maro criz vit va amitie fidel!
Mes pa meus livret va c'halon da zispos d'ho
polonte,
M'o ped bremàn d'e delivra dre ar maro pe ar
vue.
Ma mijemp qement a hovar evel a fidelite,
Ne vijemp james separet an eil digant eguile;
Mes va ligne gant ar goël deod so armet d'hon
separi,
Eus Doue eo dimp goul ar c'hrac'h hon daou d'en
em gousoli.
Ne allàp pelloc'h esperi er hed-màn contan-
tamant,
Nobstant ma ven em plijadur, m'o coelfen hep
jenamant;
Mes pa n'allàn gant hon daelou retraci deus ar
galon,
Ar poltret eus hon amitie ingravet gant Cupidon.
Rac se ta. va douç Yvona, poent eo bremàn
qimiadi,
Pa nel qen on fidelite dont a ben d'on housoli,

Me souet dèc'h contatamant ha pep boneur er bed màn,
Hac un eternite eurus gant Doue da jouissàn.
Me houl dèc'h graçou deus an èn vel oc'h eus din souetet,
Eus Jesus, salver ar bed oll, vit ma vezot consolet;
Vel ur martir en esperanç d'ur recompanç eternel,
Pa goust qen qer demp an bano eus a zaou vignon fidel.
En ur houl pardon ous Doue hac an eil vel eguile,
Parenqomp dre obeissanç dislaret ar bromesse;
Quitad bon daou en ur voela dre hor moeziou truezus,
An nep zo qiriec d'or maleur a rento cont da Jesus.

Chanchamant a don, (Ar Gouàn.)

Lavar din bremàn, goel deod, pera nens grêt dide
Dont da separi daou den luiet en amitie;
A pa voamp en em choaset ha choaset gant Doue,
E c'halfoas on permeti da beuill on bolonte.

Ar goel Deod.

Me o quelie qen caret ebars e peb contre,
An eclat eus hoc'h hano a laqe an oll gai;
Ha pa n'allen dre all ober dèc'h e lezel,
Emeus hadet fesmi evit ma refot-u voel.

Oh! treitour abominabl, dies da bardoni,
Te a peus va dicriet var zin dont d'am meuli;
Divoal eus ar guir justiç, pa tar Doue da Bêr:
Gant an arm ma tistrujet me bunisso seyer.
Ar boes eus ar sêson coulz ha da jalousi,
A etouf hon amitie, frilla hon industri;
Diou galonic qer joaus humen ha trionphant,
Ac'h eus bremân captivet gant da voel deod meehant.
Bemnos vel ma ven cousqet goude reflexion,
E seblant din da velet, rouanes va c'halon;
Mes e daoulagad brillant chenchet el hou d'an nos,
Am difun da hirvoudi privet eus va repos.
Cetu ni dissêsisset eus ar brassa loisir,
A bossedc ur galon da gombli e desir;
Hanval eus ar papillon a darnich er c'holo,
Dre flam ardant oa charmo o rancontr ar maro.
Nep en deus grêt ar son-mân a zo c'hoas den yaouanc,
Mes e calz a fêçoniou en deus bet chenchamant;
Qoittêt en deus Lanvellec o heuill e blijadur,
Emâ bremân resîdant er baros a Plufur.

FIN.

E Montroulez, eus a Impr. Lédan.

